

„Vér és víz”?

(Jn 19:34)

2018.10.10.

Suhai György

Mi a jelentősége annak, hogy Jézus oldalából vér és víz jött ki, amikor meghalt a kereszten?

Igen valószínű, hogy az élettani magyarázaton kívül lelki üzenete is van ennek az apró részletnek, mely üzenet kulcsa ugyancsak az ÓSZ-ben keresendő. A zsidó nép Egyiptomból való szabadulásának két meghatározó mozzanata volt: 1. a páskabárány leölése és az ajtófélfák vérrel való meghintése illetve 2. a Vörös-tengeren történő átkelés. Az előbbi Isten haragjától, a pusztító angyal kardjától, Isten ítéletétől mentette meg a népet, az utóbbi pedig az ellenségtől, egykori rabtartójuktól és az sem kizárt, hogy a Vörös-tengeren való átkelés egyfajta rituális tisztulási szertartás volt, mellyel Isten megtisztította az ő népét az egyiptomi bálványimádás szennyétől. Izráel népe tehát vér és víz által szabadult meg Egyiptomból.

Jézus a kereszten mindkét (mindhárom) dolgot elvégezte: megszabadított bennünket Isten, a mi bűneink miatt jogosan érzett haragjától, az örök pusztulástól, megbocsátva minden bűnünket és megszabadított a mi ellenségünktől, a Sátántól és annak uralmától is és megtisztított bennünket a régi, bűnös életünk minden szennyétől! Ezt a teljes szabadulást jelezhetette, a halál beálltával együtt, a Jézus testéből kiömlő vér és víz.

Rm 3:25 Kit az Isten eleve elrendelt [Isten haragját ki]engesztelő áldozatul, hit által, az ő vérében, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt.

1 Thessz 1:10 És várjátok az ő Fiát az égből, akit feltámasztott a halálból, Jézust, aki megszabadít minket az eljövendő haragtól [ítélettől].

Kol 2:15 Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtuk Krisztus keresztyében.

Zsid 2:14 A halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt.

Ef 5:25-26 A Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte, ²⁶ hogy megszentelje azt, megtisztítva a víz fürdőjével.

Lukácsnál Mózes és Illés Jézus “exoduszáról”, azaz közelgő golgotai kereszthaláláról beszélgetnek.

Lk 9:31 Akik dicsőségben megjelenvén, az ő haláláról [gör. *exodosz*] beszéltek, melyet Jeruzsálemben fog bevégezni.

Erre utal János is nem sokkal a vér és víz említése után, amikor a Páska, az exoduszt közvetlenül megelőző Páskavacsora elrendelésére utalva a 2 Móz 12:46-ot idézi:

Jn 19:36 Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az írás: “Az ő csontja meg ne törettessék”.

Nem kizárt, hogy a szabadulásnak ez a kettős motívuma köszön vissza a szentsátornál és a templomnál is, melynek udvarán a véres áldozati oltár és a vízzel teli rézmedence volt (melyet „tenger”-nek is nevez a Szentírás, 1 Kir 7:23-25; 39, 44). És az sem kizárt, hogy ez az exodusz motívum jelenik meg akkor is, amikor a templom kárpítja, a Vörös-tengerhez hasonlóan kettéválik, hogy Jézus,

mint új Mózes átvezethessen bennünket a földből a mennybe, azaz a régi teremtésből az új teremtésbe.

Mk 15:37-38 Jézus pedig nagy fennszóval kiáltván kibocsátá lelkét. ³⁸ És a templom kárpitja fölétől aljáig ketté hasada.

Zsid 6:19-20 Mely [reménység] lelkünknek mintegy bátorságos és erős horgonya és beljebb hatol a kárpitnál, ²⁰ Ahová útnyitóul bement érettünk Jézus.

A "víz" egyik lehetséges jelentése a keresztségben keresendő. Vagyis Jézus az ő vére által vitte véghez a mi exodusunkat, mi pedig a hitből fakadó, vízbe való bemerítkezéssel ragadjuk meg ezt a szabadítást, azaz azonosulunk Jézus exodusával. Ami a zsidó nép számára a Vörös tengeren való átkelés volt, az számunkra ma a bemerítkezésnek felel meg. A bemerítkezéssel Jézus halálába/vérébe merítkezünk be. Az Egyiptomból kiszabadított zsidó nép a Vörös tengerbe "merítkezett" be.

1 Kor 10:1-2 a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át ² és mindnyájan **Mózesre kereszteltek meg** a felhőben és **a tengerben**.

Ezt a párhuzamot erősíti az is, hogy Péter Noé özönvizét is a keresztségnek felelteti meg.

1 Pt 3:20-21 A melyek engedetlenek voltak egykor, mikor egyszer várt az Isten béketűrése a Noé napjaiban, a bárka készítésekor, a melyben kevés, azaz nyolcz lélek tartatott meg **víz által**: ²¹ **Ami minket is megment most képmás gyanánt, mint keresztség**, a mi nem a test szennyjének lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által;

A keresztség/bemerítés ma is ugyanolyan fontos része a szabadulásunk megragadásának, mint Jézus (a mi páskabarányunk) vérének kiontása, mert Isten ma is vér és víz által szabadítja meg az övéit Isten haragjától és a Sátán uralmától. Nem szabad meglepődnünk azon, ha valaki egyszerűen nem, vagy szinte soha nem tud győzedelmeskedni az ördög támadása vagy bármilyen kísértés fölött, ha nincs (hitből fakadóan) megkeresztelkedve, hiába hisz Jézus érte kiontott véreben, vagy ha a keresztsége csupán egy (hitetlen lelkész és szülők által végzett) babonás szertartás volt csupán. Mert hogy nagyon sok népegyházi csecsemőkeresztség inkább a babona, sőt a fehér mágia határait súrolja. Hiszen a szülők Isten nevének "mágikus" védelmét kérik a gyermekükre úgy, hogy közben sok esetben maguk sem hisznek ebben az Istenben és ezért maguk sincsenek Isten nevének és Jézus vérének megtartó oltalma alatt. Ugyanakkor nem egy beszámolót hallottam már arról, hogy újjászületett keresztyének nagyon komoly ördögi kötelékekből és függőségekből szabadultak meg a hitből való bemerítkezésük alkalmával. Miért pont a bemerítkezéskor szabadultak meg? Miért kellett a bemerítkezés a szabadulás megtapasztalásához? Miért nem volt elég csak Jézus véreben hinni? Mert *"aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözü"* (Mk 16:16).

Félreértés ne essék! Jézus véreben van a szabadítás, ez önmagában is elégséges, de a hitből fakadó keresztség (vagyis Jézussal az ő halálával és feltámadásával történő azonosulásom) által ragadom meg és teszem magamévá, mindenki számára látható módon, személyesen is ezt a szabadítást és az új életet, amire Isten Krisztusban megszabadított engem.

Rm 6:4-6 Eltemettettünk azért ővele együtt a keresztség által a halálba, hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképen *mi is új életben járjunk*. ⁵ Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok leszünk. ⁶ Tudván azt, hogy a mi ő emberünk vele együtt megfeszítettett, hogy megerőtelenüljön a bűn teste, hogy ezután ne a bűnnek szolgáljunk.

A bemerítkezésben a víz elválaszt engem a régi teremtéstől, az óembertől, attól az embertől és annak szokásaitól, bűneitől, bálványaitól és beidegződéseitől, aki Jézustól függetlenül voltam, azaz a régi identitásomtól, hogy a Krisztusban elrejtett új identitásomat megragadva elkezdhessek ebben az új életben, Jézus életében járni. Nem csak Izrael népét, hanem Noét és családját is a víz választotta el a régi, bűntől megrontott világtól. Az özönvíz által szabadította ki őket Isten a régi világból és mentette meg őket az új világ számára.

1 Pt 3:21 Ami [az özönvíz] minket is megtart most előkép gyanánt, mint keresztség, ami nem a test szennyének lemosása, hanem jó [azaz bűntől megtisztított] lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által.

Miért kellett a zsidó népnek átkelnie a Vörös tengeren és miért nem volt elég csak kijönniük Egyiptomból? Miért kellett Noénak elkésztenie a bárkát és miért nem volt elég egyszerűen csak hinni abban, hogy Isten meg tudja és meg fogja szabadítani őt és családját az ítélettől/pusztulástól? Miért kellett Naámánnak hétszer megfürödni a Jordánban ahhoz, hogy megtisztuljon? Miért nem volt elég csupán elhinnie azt, hogy Isten meg tudja gyógyítani őt? Mert Isten ezt rendelte számukra! És ugyanez igaz a keresztséggel kapcsolatban is.

Mk 16:16 Aki hisz és megkeresztelkedik, megszabadul; aki pedig nem hisz, elkárhozik.

A keresztség a Jézus szabadításába vetett hitem egyik legmarkánsabb, Istentől rendelt kifejezése. Ha "csak" hiszek [Jézus értem kiontott vérében], megmenekülök ugyan az eljövendő haragtól, az örök kárhozattól, de a hitből fakadó bemerítkezés nélkül továbbra is ki leszek szolgáltatva a Sátán, a test és a világ [a régi teremtés] gyötrő kísértéseinek és jellemzően alul fogok maradni ezekkel a kísértésekkel, támadásokkal szemben. Persze a keresztség önmagában ugyanúgy nem garantálja a bűn feletti győzelmet a valódi, élő hit gyakorlása és a Szentlélek nélkül. Ez pedig átvezet minket a másik lehetséges magyarázathoz.

A víz utalhat a Szentlélekre is, amit pont a bemerítkezéssel együtt ígért meg Péter a megtérésre hívott tömegnek.

Apcsel 2:38 Péter pedig ezt mondta nekik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztus nevében a bűnök bocsánatára és veszitek a Szent Lélek ajándékát.

Jn 7:38-39 Aki hisz én bennem, amint az írás mondta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.
³⁹ Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak venni. Vö. Jn 4:13-14.

Tehát a keresztség szorosan összekapcsolódik a Szentlélek elnyerésével. Nyilván nem a keresztség mechanikusan végzett "mágikus" aktusáról van szó csupán, hanem a hitből való keresztségről, mely által nemet mondok mindenre, ami engem a Sátánhoz, a régi teremtéshez (a világhoz) és a bűn uralmához kötött és *megragadom azt az új életet és identitást*, amit Krisztus vívott ki és ajándékozott nekem. A hit által elnyert Szentlélek pedig *képesse tesz* arra, hogy az új identitásomnak megfelelően tudjak is élni.

Ne csodálkozz, hogy nem megy az új életben járás, ha a hitből fakadó keresztség által nem temetted még el a régi életedet! A régi halála és eltemetése nélkül nincs új élet! Az alámerülés a régi végét, halálát jelképezi, a vízből való kiemelkedés pedig az új élet, vagyis az új teremtés kezdetét. A Szentlélek az új teremtés Lelke! Bizonyára ezekre a dolgokra utalhatott Jézus, amikor az újjászületésről beszélt:

Jn 3:5 Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.

1 Jn 5:6 Ez az, aki víz és vér által jön, Jézus a Krisztus; nemcsak víz által, hanem a víz és a vér által. És a Lélek az, aki bizonyosságot tesz, mert a Lélek az igazság.

Tit 3:4-6 Az ő irgalmasságából mentett meg minket **az újjászületés fürdője és a Szent Lélek megújítása által**,⁶ melyet kitöltött reánk bőséggel a mi megtartó Jézus Krisztusunk által.

Vér, víz és Lélek. Krisztus vére, a bemeztkezés és a Szentlélek újjászületéskor történő elnyerése által szabadulunk meg tehát Isten ítéletétől (bűnbocsánatot nyerve), a Sátán és a bűn uralma alól (a bűneink szennytől megtisztítva) és válunk Isten országának (vagyis az új teremtésnek) teljes jogú állampolgáraivá és válunk képessé is arra, hogy az új állampolgárságunk szerint éljünk. Így lesz teljessé a szabadulásunk.

A Jézus oldalából kiáramló víz utalhat arra az ÓSZ-i epizódra is, amikor Mózes vizet fakasztott a kősziklából a botjával megütve azt, nemsokkal a kivonulás után.

2 Móz 17:6 íme én odaállok eléd a sziklára a Hóreben, te pedig sujts a sziklára, és víz jön ki abból, hogy ihasson a nép. És úgy cselekedett Mózes Izráel vénei szeme láttára.

Pál apostol ugyanis azt írja, hogy az a kőszikla a Krisztus volt.

1 Kor 10:4 És mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a **lelki kősziklából, amely követte őket: ez a kőszikla pedig a Krisztus volt.**

Vagyis Isten Jézus "megütése" által elégít meg minket az örökélet vízával, ami a Szentlelket jelképezi. Erről, az ő oldalából hamarosan kiáradó vízről beszélt Jézus a samáriai asszonynak is.

Jn 4:10 Jézus így felelt neki: Ha ismernéd az Isten ajándékát [a Szentlelket?], és hogy ki az, aki ezt mondja neked: Adj innom!; te kérted volna tőle, és Ő adott volna neked **élő vizet...** **14** Valaki pedig abból a vízből iszik, amit én adok neki, soha többé meg nem szomjazik; hanem **az a víz, amit én adok neki, örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.**

Ugyanerről az élő vízről beszélt a nagy ünnepen is:

Jn 7:37-39 Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt Jézus és így kiáltott: Ha valaki szomjazik, jöjjön énhozzám, és igyon.³⁸ Aki hisz én bennem, amint az írás mondta, élő víz folyamai ömlenek annak belsejéből.³⁹ Ezt pedig mondja vala a Lélekről, a melyet veendő valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szent Lélek; mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg.

Vagyis a Szentlélek Jézus halálának köszönhetően áradt ki, az ő megdicsőülése (mennybemenetele) után.

Ézs 12:3 És örömmel merítetek vizet a szabadítás forrásából.

A kiáramló víz utalhat az ezékieli új szövetségi prófécia beteljesedésére is, ahol Isten azt ígérte, hogy tiszta vízzel fog megtisztítani bennünket a bűneinktől és az ő Lelke által fog képessé tenni minket a Neki való engedelmességre:

Ez 36:25-27 És **tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok**, minden tisztátalanságtoktól és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket. **26** És adok nektek új szívet és **új lelket adok belétek**, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok nektek hússzívet. **27** És **az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatomban járjatok és az én törvényeimet megőrizétek és betöltsétek.**

Ézs 44:3 Mert vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra; kiöntöm lelkemet a te magodra, és áldásomat a te csemetéidre.

És végül, de nem utolsó sorban az ezékieli új templomból kiráramló, hömpölygő folyammá duzzadó patakra is utalhat a Jézus oldalából kiömlő víz (**Ez 47:1-12**, vö. Zak 14:8). Hiszen Jézus teste ez az új templom.

Jn 2:19-21 Jézus így felelt nekik: Romboljátok le e templomot, és én három nap alatt felépítem azt.
²⁰ A zsidók ezt mondták neki: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt felépítéd azt? ²¹ **Ő azonban az ő testének templomáról beszélt.**

A Jézus testének, mint az új templom oldalából kiáramló víz ez esetben a gyülekezet, Szentlélek által végzett világmisszióját jelképezi. Mi vagyunk Krisztus teste és az Isten temploma, hiszen Jézus Krisztusban vagyunk (1 Kor 12:27; 3:16).